

NS-Kampskrig

#188

11 / 2022 (133)

Mine oplevelser i den Den nationalsocialistiske under- grund i Tyskland i 1970'erne

af Gerhard Lauck

Del I: Forberedelse til et besøg på forsiden

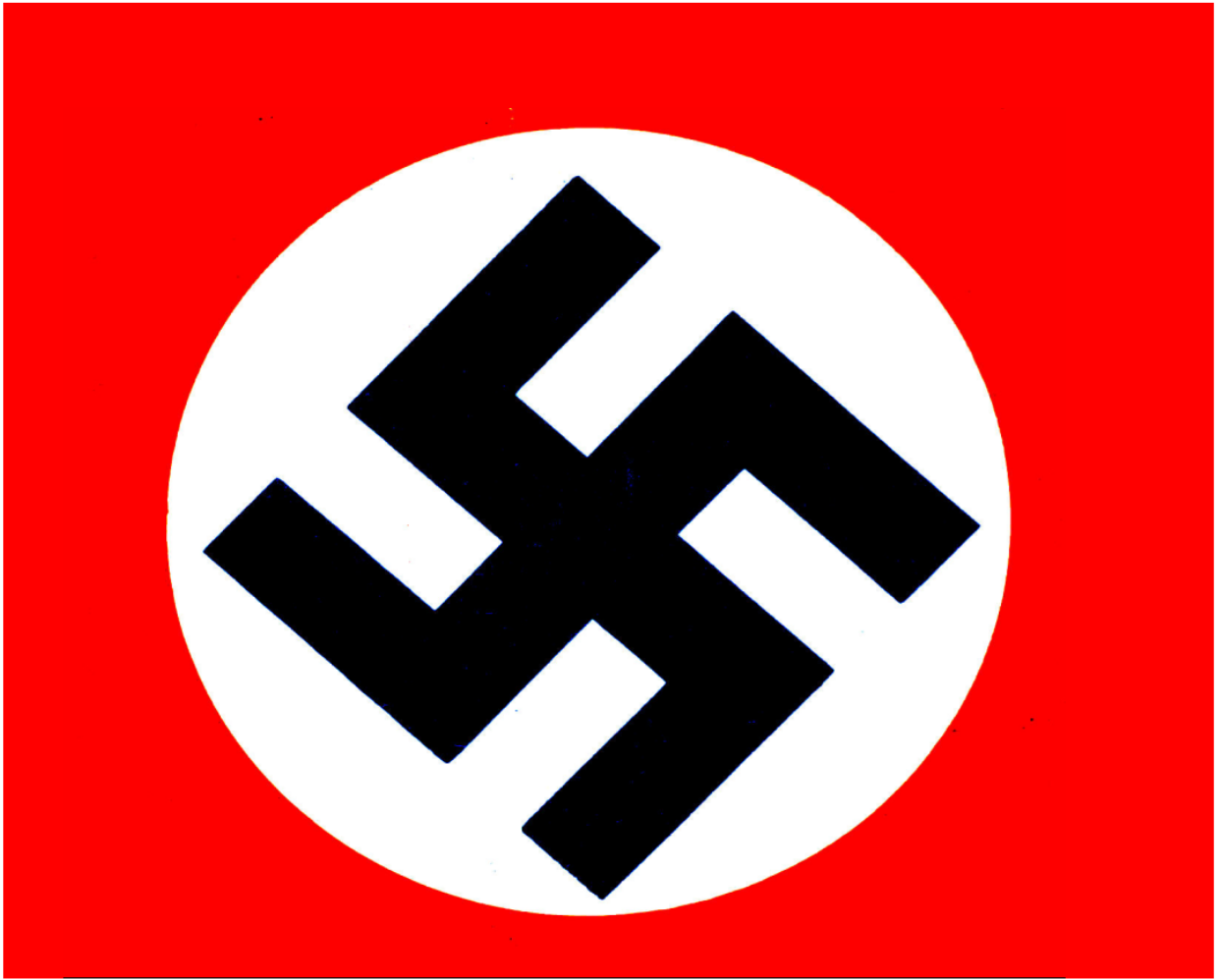
For det første må du ikke fortælle nogen, at der er planlagt en rejse.

For det andet skal du huske alle navne og adresser udenad. Det er for farligt at skrive dem ned. En liste kan falde i fjendens hænder. (Telefonnumre er unødvendige. Telefoner kan blive aflyttet).

For det tredje skal du pakke let. En kuffert til tøj. En kuffert til resten. Bagagen kan blive væk under rejsen. (Det er faktisk sket for mig mere end én gang.) Eller blive forladt med vilje for at flygte hurtigere! (Det er *næsten* sket for mig mere end én gang).

Jakkesæt til ekstra lommer. Fordel kontanter i flere lommer. Jakkesæt og bukser. Og pengebælte.

Del II:

Ausländer
RAUS !

NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info

Første kontakt

Flyv til et andet europæisk land. Kryds hurtigt grænsen til Tyskland. Besøg kontakter uanmeldt. Banke på døren om aftenen eller i weekenden. (Der er en god chance for, at de er hjemme.)

Døren åbnes. Personen foran mig ser overrasket ud.

"Gerhard, jeg vidste ikke, at du var i Tyskland!"

"Ja, det er det, der er meningen."

Kammeratens kone tilbereder mad.

Vi bliver gode venner. Det gælder også hans familie. Og hans kæledyr.

Vi udarbejder en simpel kode. Kun for os to. Ingen andre. Og derfor begrænset til nogle få nøglebegreber. Som kodenavne og mulige mødesteder. For jeg skal huske *mange forskellige koder*. (Private jokes er meget nyttige til dette formål).

Vi taler sammen til tidligt næste morgen. Vi får kun et par timers søvn. Så tager kammeraten på arbejde. Og jeg tager af sted til det næste møde.

De første par dage er særligt intense. Jeg vil gerne have så meget som muligt gjort. Før det politiske politi opdager, at jeg er i landet.

Der går uger eller endda måneder. Så forlader jeg Tyskland.

Medmindre jeg får en invitation, som jeg simpelthen ikke kan afslå. Og tjekke ind på et luksushotel. Som statens gæst.

Del III: Første besøg i fædrelandet

september 1972.

Jeg befinder mig i lufthavnen i New York. Pludselig kommer en nyhedsmeddelelse: Det israelske olympiske hold er blevet dræbt! (Jeg har naturligvis medlidenhed med palæstinenserne.)

Den næste dag ankommer jeg til Europa for første gang. På togstationen hører jeg nogen kalde mit navn. Jeg vender mig om og ser en attraktiv ung kvindelig studerende, som jeg havde kendt i college. (Ikke i bibelsk forstand.)

Den første kammerat, jeg møder i Tyskland på min første rejse, er en gammel SA-mand. Han var flygtet fra den kommunistiske zone, da han hørte, at kommunisterne kom for at arrestere ham for *tredje gang*.

Denne første aften går vi en tur på en landevej. Jeg bøjer mig ned. Samler en håndfuld jord fra forfædrenes hjemland op. Og kysser den.

Det er indrømmet, at det ikke smager godt. Det gør ikke noget. Dette er en symbolsk gestus. Hjertelig.

På vejen tilbage til sit hus peger han på en kløft. Vi må undgå det område. Vildsvin!

Hans gamle bondegård er beskedent. Udhus. Køkkenovnen er den eneste opvarmning.

Da vi sætter os ned til vores første måltid, peger han stolt på hagekorsene på tallerkenene og bestikket. Originaler fra Det Tredje Rige!

Senere giver han mig et originalt, håndsyet SA-armbånd. Det bliver en af mine mest værdsatte ejendele. Sammen med vores familiebibel. Og den originale tyske MEIN KAMPF, som jeg fik af en amerikansk kammerat. (Han havde købt den i en brugt boghandel i New York City for 10 dollars).

I løbet af de næste uger besøger jeg kammerater spredt ud over hele Tyskland.

Når vi får at vide, at en kammerat er blevet arresteret, tager jeg endnu en omfattende rejse for at informere kammeraterne. (Vi stoler ikke på telefonerne.) Under denne tur er jeg bekymret for, at jeg måske bliver arresteret. Men det sker ikke. Jeg fuldfører denne opgave og vender sikkert tilbage til USA.

Del IV: Mine egne oplevelser

Jeg banker på døren til lejligheden. Den bliver åbnet af en mørkhåret mand. Han smiler. Lægger sine hænder på mine skuldre. Og kysser min check.

Jeg udbryder: "Det er godt, at jeg ved, at du er franskmand. Ellers ville jeg slå dig på næsen!"

Vi griner begge to.

Så møder jeg hans kone. Og katten. (Katten stjæler senere et par sokker fra min kuffert. Jeg får den tilbage ved mit næste besøg).

Denne veteran fra den franske Waffen-SS-division Charlemagne havde kæmpet i slaget om Berlin. Han har mange interessante historier!

Efter krigen gik han ind i den franske fremmedlegion. Han kæmpede i Algeriet. Deltager i OAS-oprøret. Flygtede til Tyskland.

Telefonen ringer. Han tager den. Kort samtale.

Han forklarer: "Det var en kammerat. Politiet er på vej. Vi har tid til at drikke dette glas vin ud. Men så må vi gå."

Det gør vi. Derefter går vi hen til et nærliggende værtshus. Den er ejet af en an-

den kammerat. Vi tilbringer et par timer der. Vores samtale chokerer en anden gæst. Men ingen ringer til politiet.

En anden gang giver han mig et lille stykke papir. Der er nogle usædvanlige symboler på det. Han siger, at jeg skal beholde det. Men han forklarer ikke, hvad det betyder. Og jeg spørger ikke.

En stor ære! Jeg er inviteret hjem til det legendariske Stuka- es oberst Hans-Ulrich Rudel. (Et halvt århundrede senere husker jeg stadig adressen.)

Rudel fløj over 2.000 kampmissioner. Ødelagde 500-600 kampvogne. Sænkede et slagskib og en krydser. Var den mest dekorerede tyske soldat under Anden Verdenskrig. (Hitler fik en særlig medalje designet alene til ham).

Rudel forblev en loyal nationalsocialist selv efter krigen.

Da jeg træder ind i hans hjem, ser jeg hans medaljer i en vitrine på væggen.

Hans lille søn vil gerne have en tur på ryggen af en gris. Det giver jeg ham gerne.

Denne Tarzan-fan stjæler min kuglepen og gemmer den i et hamsterbur. Men hans mor finder den og giver den tilbage til mig.

Mens Rudel og jeg går langs en bjergsti, spørger han mig, om jeg har højdeskræk. Jeg er forundret over dette spørgsmål. Så kigger jeg til siden. Og ser en stejl klippe lige bag buskene!

Han siger, at han nogle gange ønsker, at han havde skæve øjne. Fordi japanerne har mere respekt for deres soldater.

Rudel og jeg er enige om, at Hitler var for human. Han kommenterer: "Ellers ville vi have vundet krigen."

Tilbage i hans hus drikker vi te med hans kone og svigermor. Alle er loyale nationalsocialister!

Otto Riehs rækker mig et eksemplar af magasinet DER LANDSER. I dette nummer beskrives det, hvordan han blev en af de få menige, der blev tildelt ridderkorset til jernkorset.

Alene. Såret. Han styrer en beskadiget panserværnskanon. Han ødelagde ti russiske kampvogne.

Nu er han taxachauffør. Han har en boa constrictor som kæledyr. Og er aktiv i den nationalsocialistiske bevægelse.

Jeg holder en kort tale på et møde med deltagelse af nationalister fra flere europæiske lande.

Ved et tilfælde møder jeg andre deltagere bagefter i en stor ølhal. En af dem er i det tyske Luftwaffe efter krigen. (I de næste mange år sender han os en donation, hver gang hans enhed træner i USA).

Flere af os, herunder nogle spaniere, går til Feldherrnhalle. Vi står på det nøjagtige sted, hvor mindetavlen for martyrerne fra den 9. november 1923 engang stod. Løfter armene i Hitlerhilsen. Og synger Horst Wessel Lied.

Folk, der går forbi, smiler.

Tre kammerater ønsker at synge en sang. Men de kender hver især en anden tekst. Den gamle stormtrooper kender den nationalsocialistiske tekst. Kammeraten, der var flygtet fra den kommunistiske zone, kender Volksarmee-teksten. Jeg kender teksten fra Bundeswehr. (Jeg havde lært teksten på bagsiden af en pladejakke udenad).

En kammerat og jeg sidder omkring hans køkkenbord. Det ringer på døren. Han går hen til døren og kommer tilbage med en ven. Vi sidder alle tre omkring bordet. Min kammerat præsenterer os for hinanden.

"Gerhard, det er min ven X. Han er politichef."

"X, dette er Gerhard Lauck. Han er leder af NSDAP/AO."

Jeg er overrasket og chokeret. "X" er lige så overrasket.

"X" springer op.

Og giver mig hånden!

Sjov under hagekorset

Nationalsocialistisk aktivisme har også sine lysere øjeblikke! Her er et uddrag af Gerhard Laucks hæfte "Sjov under hagekorset".

Jeg var i St. Louis for at besøge lokale kammerater. Da jeg gik ned ad gaden, pegede min ledsager på en avisstand, der blev drevet "af en gammel kommunistisk jøde".

Da jeg kom tættere på, kunne jeg se, at kommunistpartiets avis lå åbenlyst fremme. Jeg spurgte ham: "Er du kommunist?" Han svarede: "Jeg er antifascist."

"Nå, jeg kan se, at du sælger den *kommunistiske* avis. Sælger De også den *nationalsocialistiske* avis?" (Det gjorde han naturligvis ikke.)

Jeg kiggede ham i øjnene, smilede og sagde: "Vi ses ved ovnene!"

Da min ven og jeg vendte os om og gik grinende væk, kunne man høre hans "antifascistiske" skrig et godt stykke tid endnu.

* * * * *

Der blev banket på døren. Da jeg åbnede den, fandt jeg to mænd i trenchcoats. De præsenterede sig som FBI-agenter og viste deres skilt. Tja, jeg havde forventet et FBI-besøg i et stykke tid ... men ikke netop denne morgen.

Da de begyndte at udsørge mig om en kammerat, sagde jeg blot: "I kann kein Englisch." ("Jeg taler ikke engelsk.")

Men det virkede ikke. En svarede: "Das macht nichts aus. Ich kann Deutsch." ("Det gør ikke noget. Jeg kan tale tysk.")

I den efterfølgende samtale gav jeg på en måde indtryk af, at jeg hed "Otto Schmierkäse", og jeg troede, at den pågældende mand arbejdede for "Franz Eher Verlag" [den tyske udgiver af *Mein Kampf*]. Jeg kendte naturligvis ikke adressen på den mand, som de søgte.

Så snart de var gået, tog jeg en jakke på og gik hen til den nærmeste mønttelefon. De kom tilfældigvis til at køre rundt om blokken og så mig gå. Ingen vinkede.

Og nu kommer det værste. To smukke unge piger, der gik ned ad det samme fortovej, smilede til mig. Min puls steg ved tanken om at stifte bekendtskab med dem. Desværre følte jeg mig forpligtet til at komme til den mønttelefon (flere gader væk) så hurtigt som muligt. Så pigerne slap væk. Fandens!

Da jeg kom tilbage, smilede nabodrengen, løftede armen i en hilsen og hilste på mig med et højt *Heil Hitler!*

Gad vide, hvordan *han* mon fandt ud af det?

NS KAMPFERUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Widerstand von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgerottet, den Kern der gesamten Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind von heute auf morgen geblieben. Die Bewegung ist nicht stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die menschenliche Gerechtigkeit ist ohne Zweifel, den Völkermord - gegen alle weisen Völker (?) - zu bestrafen. Seine Mord und Entwürdigung, Chrenkennung und Rassenmord.

Ob "loger" oder "slapper", als ein Währung oder ein "Steuerminister", als ein "Präsidentenwahl" bewährt oder auf einem Schachbrett anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist eine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sidanens emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotoalbumet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeheden her (www.measuringtheancient.com/truth.htm). Jeg er nlet op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lys. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the **NEW ORDER**

Number 174 (2022) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and re-education.

Whether "loger" or "slapper", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info